

[Fuglsang.]

dervisningslokaler, og det vil ikke være muligt for disse kommuner, medmindre staten under en eller anden form yder sin støtte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvad agter ministeren at gøre for at hindre, at de lollandske baner indstiller driften?

Fuglsang: Den 15. januar meddelte pressen, at bestyrelsen for de lollandske baner på et møde i København havde besluttet at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling i selskabet med følgende spørgsmål på dagsordenen: 1) standsning af banens drift, 2) likvidering af selskabet. Samtidig med dette fik 108 af banens faste folk deres opsigelse med virkning fra 1. april, og senere har 40 løsarbejdere fået deres opsigelse med virkning fra udgangen af januar. Man kan ikke sige, at disse skridt fra baneledelsens side er kommet helt uventet.

Det har længe været kendt, at banen har været i vanskeligheder, vanskeligheder, som forøvrigt ikke er blevet mindre som følge af selskabets særegne struktur. Lollandsbanen ejes nemlig ikke som andre privatbaner bl. a. af de interesserede kommuner, men ejes af staten plus privatpersoner; disse private aktionærer har, lige siden banen så dagens lys, været garanteret 4 pct. i udbytte af deres investerede kapital. At dette garanterede udbytte selvsagt ikke har mindsket underskuddet og vanskelighederne, siger sig selv. De lollandske kommuner har derfor også nægtet at være delagtige i banens under-skud, og derved er man kommet i den situation, man står i i dag.

Det er klart, at en beslutning om eventuelt at indstille driften har vakt røre i hele landsdelens befolkning, for hvem nedlæggelsen af denne trafikåre vil være et meget føleligt slag; thi selvom bilerne måske i nogen grad vil kunne klare den daglige trafik, vil de ikke kunne klare de ekstraordinære ryk, der kan opstå f. eks. ved større højtideligheder. Men denne beslutning vil ikke mindst være en katastrofe for de mange funktionærer, som gennem en årrække har bygget deres eksistens på denne bane, og som nu bliver arbejdsløse, oven i købet i en tid, da arbejdsløsheden i forvejen er forfærdende stor, en

tid, da opgaven må være at gøre, hvad gøres kan for at skaffe beskæftigelse i stedet for at øge arbejdsløsheden.

Det er derfor, jeg spørger den højtærede minister: Hvad agter ministeren at gøre for at hindre, at de lollandske baner indstiller driften?

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): I anledning af det ærede medlem hr. Fuglsangs spørgsmål vil jeg gerne sige, at min forgænger i embedet, Victor Larsen, allerede i 1951 nedsatte et udvalg til at undersøge mulighederne for en videreførelse af Lollandsbanens drift, når den nuværende koncession udløber i 1954. Situationen er nu blevet aktualiseret, kan man vel sige, således som den ærede spørger skildrede det, idet man indenfor den nuværende bestyrelse ikke mener det forsvarligt at føre driften videre. Bestyrelsen har altså nu indkaldt til en generalforsamling, hvor man vil stille forslag om standsning og senere likvidation.

Jeg vil dernæst sige, at forhandlingerne om, hvilke foranstaltninger der skal træffes både for indeværende periode og for tiden efter 1954, ikke er afsluttede. Vi fører disse forhandlinger i øjeblikket på forskelligt plan, men naturligvis skal de afsluttes, inden generalforsamlingen afholdes den 13. februar, så man til den tid kan være klar over, hvad der bør ske.

På det direkte spørgsmål, hvad jeg agter at gøre, vil jeg svare: jeg agter at fortsætte de forhandlinger, vi i øjeblikket er i gang med.

Fuglsang: Jeg takker den højtærede minister for det positive svar, han har givet, og jeg håber ligesom han, at disse forhandlinger vil føre til et positivt resultat, ikke mindst for landsdelens og funktionærernes skyld.

Jeg har også læst om de forskellige tilbud, ministeriet har givet kommunerne, men erindrer vi de særlige forhold, der gælder for denne bane, forstår jeg egentlig godt, at kommunerne dernede har vist sig så afvisende. Jeg mener, som jeg allerede har nævnt, at det må være en samfundsopgave at sikre bevarelsen af denne vigtige trafikåre, og jeg mener endvidere, at når man ikke frem til en anden løsning, må det være en opgave, som staten tager sig af. Jeg vil derfor gerne stille følgende sup-